

روزنامه " گلوب ان میل" چاپ تورنتو

مورخ 23 فبروی 2012م

مترجم : پیکار پامیر

سومالی، افغانستان دیگر برای جهان غرب

روزنامه ی انگلیسی زبان " گلوب ان میل" چاپ تورنتو، مقاله یی دارد راجع به فعالیتهای سازمان تروریستی " الشباب " در سومالی و نیز، رایزنی های جهان غرب غرض مداخله دران کشور که اخیراً بدان پرداخته شده است . این مطلب در شماره ی تاریخی 23 ماه فبروری روزنامه ی مذکور بچاپ رسیده که دران، وضعیت کنونی آن کشور با اوضاع دیروزی افغانستان به مقایسه گرفته شده است . بنابراین، لازم دانستم مطلب منتشر شده را که بقلم " دک سندرس" از لندن نگاشته شده به فارسی دری بر گردانده و آنرا به مطالعه ی شما هم میهنان عزیز برسانم :

" پس از سقوط حکومت مرکزی در سومالی، چریکهای شورشی که با سازمان " القاعده " مرتبط هستند، در آنجا دست بکار شدند. حال، متحدان غربی، برای آنکه سومالی یک افغانستان دیگر نشود، در جست و جوی گزینش یکی از راه های مناسب غرض مداخله در ان کشور میباشند. بهمین ملحوظ، وزرای ارشد پنجاه و پنج کشور جهان، به شمول کانادا، روز پنجشنبه در لندن پایتخت انگلستان گرد آمدند تا پیرامون بحران مضاعف سومالی به بحث پرداخته ، از اوجگیری تروریسم و ایجاد یک افغانستان دیگر جلو گیری بعمل آورده باشند.

سومالی، از بیست و دو سال بدینسو یک کشور بدون قانون و بدون یک حکومت قوی مرکزی بوده دران، جنگسالاران، سازمان الشباب و سلاح داران متمرّد و خودسر در جولان اند. بنابراین، جای نگرانی است که آن کشور بدست گروه هایی بیفتد که از ان جا شیپور القاعده برای قاره ی افریقا به صدا درآید. جنگهای مسلحانه در سومالی بخاطر ادامه داشته که تأسیس حکومت (عبوری)، خشم و عصبانیت را بار آورده و موجب آن شده تا دامنه ی این برخورد ها، نه تنها به کشورهای همسایه نیز کشانیده شود، بلکه تحرکات تروریستی درسراسر افریقا را ایجاد نموده خشکسالی بوجود آید و جان ده ها هزار انسان را بگیرد. "

در مقاله، از قول " بورو هلاکا"، عضو گروه بحران بین المللی در کینیا آمده است که " این، یک وضعیت پیچیده ی مشابه به اوضاع افغانستان است . حکومت عبوری موجود را میتوانیم با حکومت آقای حامد کرزی مقایسه نماییم ، " یعنی یک حکومت مبتلا به بیماری فساد." مگه دیشو (مرکز سومالی) نمیتواند به تنهایی بر همه نقاط کشور حکومت کند و حمایت غرب از آن نیز به تنهایی کافی نیست، بنابراین، این ، برای سومالی، یک کمبود مضاعف است. زیرا؛ خلا اساسی ، نبود یک قدرت مرکزی یی است که بتواند همه ی سومالی را تحت کنترل خود داشته باشد. بهمین دلیل است که ما از ناحیه ی حاکمیت جنگ سالارها و القاعده رنج میبریم.

کشور های غربی دچار یکنوع تحیر و آشفته گی هستند که مبادا افغانستان دیگری در این گوشه ی افریقا سر بر آرد که در آن تروریسم و مصیبت های بشری زاده و پرورده شوند. چنانکه چنین مصیبت ها در سالهای 1990 تا 2000 میلادی در افغانستان بوجود آمدند . آیا در آن صورت، به راه اندازی تحرکات و اقدامات بزرگ نظامی غرض بیرون راندن آنهمه مصیبت ها کارساز خواهد بود؟

روز چهارشنبه، هیأت های غربی ، گزینه ی گسترش عملیات نظامی را فیصله نمودند. شورای امنیت سازمان ملل هم برای افزایش نیروی جنگی از سوی اتحادیه ی اروپا و اتحادیه ی افریقا در سومالی رای داد که بدین حساب ، به تعداد شش هزار تا هفده هزار و هفتصد و سی و یک نفر نیروی نظامی از کشورهای همسایه ی سومالی و سایر کشور های افریقایی در آن کشور سرازیر خواهند شد تا نیرو های " الشباب " را از موگه دیشو و مواضع دیگر بیرون رانند. بهمین سلسله، برای نخستین بار، سازمان ملل و اتحادیه ی اروپا، به تعداد نه هلیکوپتر خدماتی و سه هلیکوپتر ضربتی برای این مقصد تهیه خواهند نمود. درعین حال، گزارشی در مطبوعات لندن به نشر رسید که میگفت، " ناتو" ، بکار گیری عین شیوه ی عملیاتی {حملات هوایی} بالای لیبیا در سومالی را نا جایز شمرده است . درحالیکه الهام گیری از عملیات نظامی نوع افغانستان را نیز خالی از شک و تردید نمی پندارد. گزارشهایی هم وجود دارند که میگویند ارتش مورد حمایت اتحادیه ی اروپا (انیسام) نیز مسوول برخی از شرارت ها و ایجاد افتراق در آن کشور میباشد.

در جلسه ی روز پنجشنبه ی وزرای کشورهای اروپایی در لندن، گروپ های مربوط به مساعدتهای بشری نیز اشتراک نموده بودند که پافشاری داشتند اعضای جلسه باید توجه عمده ی شان را بجای تمرکز نظامی، در اطراف بحال سازی ملی و تعمیر اقتصادی متمرکز بسازند تا جریانات تندرو در برابر آن تضعیف گردند. کمبود اساسی سومالی، ریشه در عدم قانون و عدم حکومت ملی دارد که از روز سقوط رژیم نظامی محمد سید باری در سال 1991 تا کنون ایجاد شده

است . موعود تعیین شده ی حکومت عبوری مورد حمایت غرب (تی. اف. جی) در ماه آگست امسال پایان می یابد و بهمین دلیل است که جلسه ی روز پنجشنبه برای اتخاذ یک تصمیم مؤثر دیگر، دایرگردید. . .

بعضی از تحلیلگران میگویند ایجاد یک فدریشن شامل قبایل مختلف ، یگانه مودلی خواهد بود که میتواند برای مردم سومالی مفید باشد. برخی ها میگویند برای خارجی ها لازم نیست برای باز سازی سومالی تلاش جدی ورزند، بلکه تنها باید در قسمتی از عملیات نظامی نقش داشته باشند. اما " بوروهلاکا" می گوید : " ما نمیتوانیم در برابر الشباب تنها مبارزه ی مسلحانه انجام دهیم؛ زیرا الشباب نه یک بیماری ، بلکه علامت بیماری است و بیماری اصلی، وجود تفرقه میان مقامات است. "